that the courtyards and gardens of the city's houses had existed at those locations or that the cultural layers near Upytės Street had been destroyed in erecting huge masonry and wooden buildings in the late 18th–19th centuries.

KAUNAS

Dainius Balčiūnas

Rotušės aikštė 13

Kauno senamiesčio 3 kvartalas yra vienas didžiausių jame. Iš Š pusės jį riboja Kauno pilies griova, iš V – Santakos parkas, iš P – Santakos gatvė, o iš R – Muziejaus gatvė. Iki XVIII a. kvartalą į 2 dalis skyrė Bernardinų gatvelė, kurios V pusėje buvo Bernardinų vienuolynas ir jam priklausančios valdos, o R – miesto valdos. Kvartalo PR dalyje, miesto valdose, istoriko Jurgio Okso duomenimis, galėjo būti 8 posesijos, orientuotos R–V kryptimi.

Pastatas Muziejaus g. 13 yra kvartalo PR dalyje, Rotušės aikštės ir Muziejaus gatvės sankirtoje. Istoriniuose šaltiniuose dabartinis pastatas pavadintas Siručio rūmais. Šis Kauno seniūnas suformavo savo valdą kvartalo 5 P posesijų vietoje XVIII a. viduryje. Rūmai pastatyti ant 4 sklypų. Š dalyje stovėjo medinis pastatas, priglaustas prie mūrinio, piečiau – 2 mūriniai suglausti namai, tarp namų porų buvo laisvas tarpas. Abu P namai pateko į naujųjų rūmų P rizalitą, į Š stovėjęs namas pateko į centrinę rūmų dalį. Š dalyje stovėjusio medinio namo vietoje pastatytas rūmų Š rizalitas. Likęs tarpas tarp pastatų panaudotas įvažiavimui iš aikštės į kiemą. Be pagrindinių rūmų, valdoje dar stovėjo oficina, arklidė, vežiminė ir svirnas. Po S. Siručio mirties jo našlė pastatus pardavė Starodubo seniūnui J. Chrapovickiui. Šis rūmus rekonstravo, užmūrydamas įvažiavimą fasado centre. Jo vietoje įrengtas naujas klasicistinis įėjimas. Vėliau, statant Kauno tvirtovę, rūmuose buvo įsikūręs 3-iojo tvirtovės pulko štabas, karininkų butai. P dalyje esanti valda priklausė Kauno pirkliams M. Gandinui ir N. Natansonui. Jų valdoje prie rūmų PR kampo 1903 m. sklypo plane parodytas vienaukštis mūrinis pastatas. 1909 m. poetas J. Mačiulis-Maironis, tapęs dvasinės seminarijos rektoriumi, Kaune nupirko rūmus ir žemės valdą. Tapęs savininku, netrukus pradėjo pastato kapitalinį remontą-rekonstrukciją. Po jo mirties 1936 m. pastate įkurtas Maironio muziejus, nuo 1955 m. reorganizuotas į Kauno literatūros muziejų. Pastato dalyje buvo keletas butų. Paskutinė pastato rekonstrukcija vyko 1973–1976 m., po jos visą pastatą užėmė Maironio lietuvių literatūros muziejus (UK 1C2P).

2011 m. buvo tęsiama pastato restauracija-rekonstrukcija, pradėta 2010 m. (žr. *ATL 2010 metais*, Vilnius, 2011, p. 332–335). Balandžio–birželio mėnesiais buvo atkasti pastato V sienos pamatai, atliekama jų hidroizoliacija, tęsiamas muziejaus Š sienos pamatų tvarkymas. Tyrinėjimų metu užfiksuota 51 m ilgio kultūrinių sluoksnių pjūvių. Po ŠR kampe esančiomis 2 patalpomis buvo kasamas rūsys. Tyrinėjimų plotas siekė 56 m^2.

Kultūriniai sluoksniai Maironio muziejaus išorėje išlikę fragmentiškai. Įžemis – rusvas oksiduotas priesmėlis – pasiektas 90 cm gylyje ir rastas tik arčiau P rizalito. Virš jo buvo supiltiniai maišytos žemės sluoksniai, kuriuose rasti fragmentai plokštinių koklių, puoštų „kesono" ir tęstiniu – augaliniu ornamentu, koklis – karūnėlė (1 pav.), tradicinės ir žiestos glazūruotos keramikos puodų pakraš-

tėlių, trikojės keptuvės šukių. Radiniai datuojami XVI a. II puse – XVII a. pradžia.

Pastato V sienos pamatuose užfiksuoti iki Siručio rūmų statybos stovėjusių pastatų pamatų fragmentai. Seniausio pastato pamatai mūryti iš stambių riedulių ir 30x13x8 cm dydžio plytų, rištų kalkių skiediniu. Pamato plotis 80 cm. Pamatai orientuoti R–V kryptimi, jie tęsiasi į V. Pastatas galimai stovėjo XVII a. Pamatų viršus aptiktas 1 m gylyje nuo dabartinio paviršiaus. Vėliau priglausto pastato pamatai mūryti iš 27x13x8 cm dydžio plytų, rištų kalkių skiediniu. Pamato plotis 90 cm. Statytas greičiausiai XVIII a. Pamatas išsikiša iš muziejaus pamatų apie 15 cm. Mūrinio pastato pamatai mūryti iš 27x13x8 cm dydžio plytų, rištų kalkių skiediniu. Pamatai mūryti iš plytų laužo ir stambių akmenų. Pagal plytų dydį ir skiedinį atrodo, kad tai XVIII a. statyti dviejų namų pamatai. Šie pamatai galimai siejasi su istoriniuose šaltiniuose minimais Siručio rūmais. XVIII a. pabaigoje – XIX a. sujungiant atskirus pastatus į vieną bendrą, iš kalkių skiedinio ir plytų nuolaužų sudrėbti pamatai. Greičiausiai tai J. Chrapovickio rūmų rekonstrukcijos metu įrengti pamatai, užmūrijant buvusį įvažiavimą į posesiją. Vėliausių statybų metu, greičiausiai XIX a., Š ir P rizalito pamatai mūryti arkinės stulpinės konstrukcijos. Arkų pėdos įleistos iki 2,8–3 m gylio nuo dabartinio paviršiaus, jų plotis nuo 1,8 iki 2,6 m. Rizalitų kampai sustiprinti po žeme sumūrytais kontraforsais. Kontraforsų dydis 1,25x1,2 ir 1,4x? m, gylis nenustatytas. Kai kurios pamatų arkos užbetonuotos 1973 m. restauracijos metu.

Po Š rizalitu yra šiuo metu naudojamas 2 patalpų rūsys su įėjimu iš Š pusės. Laiptinė dabar betoninė, įrengta Š pusėje. Kokia ji buvo pradžioje, nežinome. Kasant naują rūsį patalpų viduje buvo rasta apskrita laiptinė, įrengta namo sienoje iš pirmo aukšto. Virš rūsio stovėjo mūrinis namas, minimas istoriniuose šaltiniuose. Greta rūsio atkasti glausto medinio vienaukščio namo, minimo istoriniuose šaltiniuose, pamatų fragmentai. Pamatų gylis 87–95 cm, jie mūryti iš plytų, rištų kalkių skiediniu. Plytų dydis: 26,5x13x8; 28x13,5x7; 26,2x 14,1x8 cm. Išlikęs sienų ilgis 4,2 m ir 3,6 m, prie Š muziejaus sienos jie nuardyti įrengiant muziejuje šildymo kanalą. Prie pastato P sienos priglaustas buvusios patalpos šildymo krosnies pamatas. Pamato dydis 94–110x 86 cm, storis per plytą – 13 cm. Pamatas drėbtas iš kalkių, įdėta keletas plytų.

Kasant rūsį mažesnėje patalpoje įžemio fragmentas rastas 1,2 m gylyje nuo grindų lygio. 1973 m. restauracijos metu pertvarinė siena sustiprinta įleidžiant betonines šulinių bonias. Rasti tik maišytos žemės su žvyru sluoksniai ir duobė. 1,7 m gylyje nuo buvusių grindų jame rasta netaisyklingos formos 70–100 cm skersmens, 20–30 cm gylio duobė. Duobėje aptikta tradicinės keramikos puodų pakraštėlių fragmentų ir šukių. Pakraštėliai atlenkti į išorę, briauna profiliuota arba suapvalinta. Kakleliai puošti „S“ formos įrėžimais, peteliai horizontaliomis linijomis. Kitos grupės peteliai puošti horizontaliomis linijomis su „S“ formos įrėžomis tarp jų. Trečios grupės puodų pakraštėliai atlenkti į išorę, profiliuota arba suapvalinta briauna, nedekoruoti. Rasta puodų sienelių ir dugnų šu-

1 pav. Krosnies koklis – karūnėlė. V. Trečiokienės pieš.
Fig. 1. A 'crest' stove tile (Bekrönungskachel).

kių. Puodai lipdyti apžiedžiant, molio masėje vidutinio stambumo grūsto granito priemaiša, degti oksidacinėje aplinkoje, vėliau naudojant išorėje aprūkę. 2 šukės tradicinės keramikos dubens pakraštėlių, taip pat dekoruotų. Duobėje rasta keletas pakraštėlių redukcinėje aplinkoje degtų puodų ir trikojo indelio dalis geltonai glazūruotu vidumi. Šiuos radinius galima datuoti XV a. II puse – pabaiga.

Antroje patalpoje, kasant rūsį po minėtais XVII a. pabaigos ar XVIII a. pastato pamatais, per visą patalpą rasta 7x5,4 m dydžio duobė. Įžemis nepasiektas, 3,2 m gylyje nuo grindų lygio rastas oksiduoto rusvo žvyro sluoksnis. Greičiausiai šioje vietoje buvo numatyta statyti pastatą su rūsiu, tam buvo iškasta duobė, tačiau statybos neprasidėjo. Apačioje buvo 1–1,4 m storio pilkai rusvos maišytos žemės sluoksnis, kuriame, ypač jo apatinėje dalyje, rasti degusio molio gabalai, 20x20x6 cm dydžio keraminės grindų plytelės, sudegusių pagalių ar medinių konstrukcijų liekanos, stambūs akmenys. Aptikta daug archeologinių radinių. Greičiausiai po posesijoje stovėjusių pastatų gaisro šioje duobėje buvo laidojamos įvairios atliekos.

Sluoksnyje rasta puodyninių koklių fragmentų, kuriuos galima suskirstyti į 6 grupes.

1 grupės koklių angos dydis artimas kvadratui, 11x11,5 cm, aukštis nuo 10 iki 11,5 cm, dugno skersmuo 9–9,5 cm. Pakraštėlis horizontalus, 1,1 cm pločio. Dugnas viduje dekoruotas 9 lapų arba daugialape iškilia rozete. Koklių vidus buvo glazūruotas žaliai, tačiau pastato gaisro metu, esant aukštai temperatūrai, glazūra perdegė, suputojo ir tapo ruda. 2 grupės puodyninių koklių fragmentai dvigubo profiliavimo, į vidų nuolaidžiu pakraštėliu. Angos dydis nuo 12,5 iki 14,5 cm, pakraštėlio plotis 1,7–1,9 cm. 3 grupės koklių pakraštėlis dvigubo profiliavimo, horizontalus. Angos dydis 11x?–10,5x? cm, aukštis 11,3 cm, dugno skersmuo 8,3 cm. 4 grupės pakraštėliai profiliuoti, įvairaus nuolaidumo į vidų, 1,2–1,9 cm pločio, 11x?–12x? cm dydžio anga. Koklių aukštis nenustatytas. 5 grupės puodyninių koklių pakraštėliai nuolaidūs į vidų, suapvalinti ir tiesiog nuolaidūs į vidų. Pakraštėlių plotis nuo 1,6 iki 1,9 cm. Angos dydis nustatytas tiktai vieno koklio (13x13 cm). Koklių aukštis 12,5 cm, dugno skersmuo 8,5 cm. 6 grupės puodyninio koklio apvalia anga rasta tik dalis ir fragmentai. Angos skersmuo 12,5 cm, aukštis neaiškus, nes nerasta dugno fragmentų. Pakraštėlis profiliuotas į išorę, horizontalus, vidus žaliai glazūruotas. Daugumos šukių glazūra vėliau perdegusi gaisro metu, įgavusi rudą atspalvį, su oro pūslelėmis. Sienelių storis 7–9 mm, išorėje ryškios žiedimo rievės, kokliai pilnai žiesti. Kartu rasta puodyninių koklių kvadratine anga dalių, pakraštėlių ir dugnų fragmentų, kurie vėliau, pastato gaisro metu, redukavosi tapdami tamsiai pilki. Pakraštėliai nuolaidūs į vidų, profiliuoti arba neišreikšti horizontalūs.

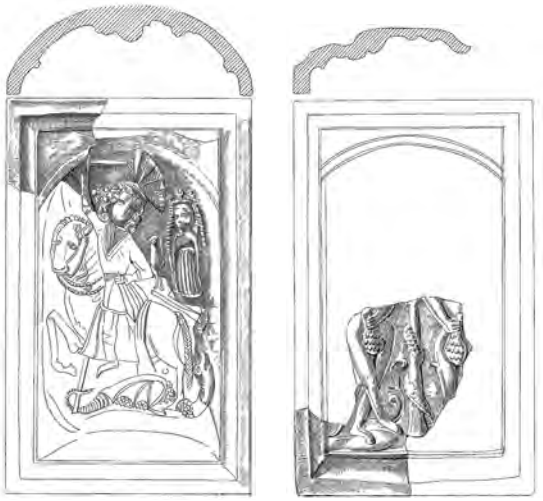
Plokštiniai kokliai dekoruoti apskritu įdubimu. Koklių dydis 16x16 cm (neglazūruotų) ir 15,5x15,5 cm (glazūruotų). Jų apskritimo skersmuo 12,5 cm ir 12 cm, pats apskritimas įgilintas per 3 cm, rėmelis 9 mm pločio, 1 cm aukščio. Rišamųjų sienelių aukštis 7,5 cm. Šie kokliai degti oksidacinėje aplinkoje, rusvai gelsvos spalvos. Kartu su jais buvo rasti greičiausiai kampinių koklių fragmentai, dekoruoti augaliniu (?) ornamentu, žaliai glazūruoti (?) plokštinių koklių lygia plokšte, dengta samanų spalvos glazūra, 3 fragmentai be rėmelio.

Lovinių koklių fragmentai dekoruoti šv. Jurgio ir mergelės figūromis (2 pav.). Vienas

toks koklis polichrominis, su Adomo ir Ievos figūromis prie gyvybės medžio, žaliai glazūruotas (3 pav.). 2 koklių fragmentai dekoruoti nenustatytu siužetu. Yra ir koklio užuolaidėlių fragmentas, dengtas ryškiai geltona glazūra – greičiausiai importinis dirbinys. Plokštinio portretinio koklio fragmentas dekoruotas stilizuotu vainiku. Jo vidaus siužetas neaiškus, koklis neglazūruotas. Karniziniai kokliai dekoruoti augaliniais ir geometriniais motyvais – vijoklio šakelėmis, volelis – sukta juosta, patys kokliai polichrominiai. Kiti kokliai dekoruoti rombais su spurgeliais, voleliai – sukta juosta su spurgeliais. Rasta neglazūruotų ir dengtų žalia perdegusia glazūra koklių. Vienas jų fragmentas dekoruotas architektūriniais tiksliau nenustatytais motyvais. Naujas radinys Kauno senamiestyje – ažūrinis koklis. Jo karūnėlė dekoruota moters figūra, aprėminta architektūrinėmis kolonomis, žaliai glazūruota (4 pav.). Taip pat rastas karūnėlės fragmentas, dekoruotas trikampiais.

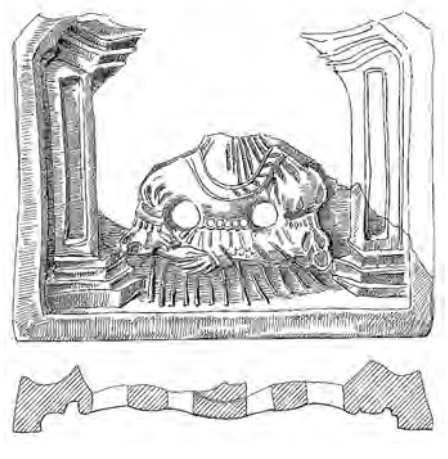
Rasta kelių rūšių buitinė keramika. Tradicinės keramikos puodų pakraštėliai prispausti, silpnai išreikšti, atlenkta į išorę profiliuota briauna. Puodai lipdyti apžiedžiant, jų molio masėje smulkiai grūsto granito ir smėlio priemaiša. Šie puodai degti oksidacinėje aplinkoje, rusvos spalvos, dėl naudojimo buityje išorėje aprūkę.

Kita grupė – redukcinėje aplinkoje degtų puodų ir puodynių pakraštėliai. Vieni jų atlenkti į išorę ir prispausti, kiti atlenkti į išorę arba statūs, profiliuoti viduje su profiliavimu dangteliui, peteliai puošti žiedimo rievėmis, kai kurie su profiliuotomis ąsomis. Kitų puodų pakraštėliai atlenkti į išorę, išstorinti, lapo formos. Puodai žiesti šiek tiek lipdant, degti redukcinėje aplinkoje, pilkos spalvos. Rastos taip pat redukcinėje aplinkoje degtų dubenų

2 pav. Lovinio koklio fragmentas. V. Trečiokienės pieš.
Fig. 2. A fragment of a niche stove tile (Nischenkachel).

3 pav. Lovinio koklio fragmentas. V. Trečiokienės pieš.
Fig. 3. A fragment of a niche stove tile.

4 pav. Krosnies koklis – karūnėlė. V. Trečiokienės pieš.
Fig. 4. A 'crest' stove tile.

5 pav. Akmens masės bokalo dalis ir išklotinė. V. Trečiokienės pieš.

Fig. 5. Part of a stoneware mug and its reconstruction.

pakraštėlių šukės. Pakraštėliai atlenkti į išorę, išorėje žiedimo rievės.

Baltos molio masės puodynių pakraštėliai atlenkti į išorę ir prispausti arba išstorinti, lapo formos. Tai greičiausiai importiniai dirbiniai. Išorėje jie dekoruoti horizontaliomis žiedimo rievėmis, rudo angobo linijomis.

Žiestų puodynių pakraštėliai atlenkti į išorę, išstorinti, dugnai dengti ruda, žalia glazūra arba vertikalūs, profiliuoti išorėje, viduje yra profiliavimas dangteliui. Dubenų pakraštėliai dekoruoti įrėžtų bangelių eilėmis, geltonai glazūruoti. Stalo indų – lėkščių – pakraštėlių šukės neglazūruotu vidumi. Kepimo lovių fragmentai dekoruotu pakraštėliu ir žaliai glazūruotu vidumi. Loviai žiesti kaip cilindrai, vėliau perpjauti, dailinti lipdant. Rasta trikojų keptuvių ir indelio šukių, nenustatyto dydžio žaliai glazūruoto indo – rėčio fragmentų.

Išskirtinis radinys – bokalo iš akmens masės dalis, dekoruota Adomo ir Ievos figūromis abipus gyvybės medžio. Prie jų kojų pavaizduoti ožiukai. Bokalo aukštis 14,5 cm, dugno skersmuo 9,8 cm (5 pav.). Gaisro metu bokalas apdegęs, tamsiai pilkos spalvos, ąsa numušta. Dirbinys importinis, galbūt iš Reino regiono. Radiniai datuojami XVI a. I puse.

Sluoksnis užverstas 35–40 cm storio griuvenų ir kalkių skiedinio sluoksniu, besileidžiančiu į V, supiltu po statybų – griovimo darbų. Sluoksnyje rasta puodyninių koklių keturkampe anga pakraštėlių šukių. Tokių koklių dugnas dekoruotas iškiliu apskritimu arba daugialape rozete. Tradicinės keramikos puodų pakraštėliai atlenkti į išorę, briauna profiliuota. Redukcinėje aplinkoje degtų puodų pakraštėliai vertikalūs, išstorinti, viduje yra profiliavimas dangteliui. Žiestų puodynių pakraštėliai vertikalūs, profiliuoti, pakraštėlis viduje dengtas žalia ar geltona glazūra. Radiniai datuojami XVI a. I puse – viduriu.

Aukščiau buvo 30–80 cm storio pilkos maišytos žemės sluoksnis. Jame taip pat rasti puodyninių koklių kvadratine anga fragmentai. Plokštinių koklių fragmentai dekoruoti 4 dalių įgilintu „kesonu“ ir lygia truputį gilėjančia centro link plokštuma, žaliai glazūruoti. 2 fragmentai yra neglazūruoto koklio, dekoruoto maskarono ornamentu – augalų lapai sudaro žmogaus veidą. Maureskos ornamentu dekoruotas koklio fragmentas dengtas balta ir mėlyna glazūra. Karnizinių koklių fragmentai žaliai glazūruoti, puošti stilizuotais augalais. Įdomesnis radinys yra dubenėlio barzdai skusti dalis žaliai glazūruotu vidumi. Radiniai datuojami XVI a. paskutiniu ketvirčiu.

Šį sluoksnį nutraukia duobė, užpilta rusva maišyta žeme su intensyviomis griuvenomis. Joje rasta tradicinės keramikos puodų pakraštėlių šukių, redukcinėje aplinkoje degtų puodų atlenktais į išorę ir profiliuotais pakraštėliais šukių. Oksidacinėje aplinkoje degtų puodų pakraštėliai atlenkti į išorę, išstorinti, lapo formos, neglazūruotu vidumi. Puodynių pakraštėliai vertikalūs, profiliuoti, viduje dengti žalia, žalsva, geltona ir ruda glazūra, aprūkę išorėje nuo naudojimo. Rasti žaliai glazūruoti trikojų keptuvių ir kepimo lovio fragmentai, nedidelės profiliuotos, viduje žaliai glazūruotos lėkščių šukės. Dubenų pakraštėliai dekoruoti įrėžtomis bangelėmis, žaliai glazūruoti. Dubens dugno skersmuo 23 cm, aukštis 15,5 cm, pakraštėlis dekoruotas įrėžtomis bangelėmis, žaliai glazūruotas. Šie dideli dubenys, matyt, naudoti kaip naktiniai puodai.

Importiniai keraminiai dirbiniai – profiliuoti baltos molio masės puodynių pakraštėliai, dekoruoti žiedimo rievėmis, tinkleliu, glazūruoti žalia, geltona, ruda glazūra Rečiau pasitaikantys radiniai – kaulinių šukų liekana ir greičiausiai peiliuko medinėmis kriaunomis rankena. Statybinės keramikos radiniai – profiliuotas keraminis karnizo kampas ir keraminių plytelių fragmentai – dengti žalsva ir ruda glazūra. Plytelių dydis 12,5x? ir 13,3x? cm. Kadangi sluoksnis maišytas, kai kurie radiniai datuojami XVI a. pabaiga, kiti XVII a. I puse.

Aukščiau supiltas maišyto priesmėlio su griuvenomis niveliacinis sluoksnis. Ant jo greičiausiai XVIII a. buvo pastatytas jau aprašytas vienaukštis tikriausiai medinis pastatas. Sluoksnyje rasta puodyninių koklių profiliuotų pakraštėlių, lovinio koklio fragmentas, dekoruotas augalais, maureskos ornamentu dekoruoto žaliai glazūruoto plokštinio koklio fragmentas. Karnizinių koklių fragmentai dekoruoti stilizuotais jūros arkliukais, volelis puoštas sukta juosta.

Iš rastų šukių pavyko suklijuoti tradicinės keramikos puodo pakraštinę dalį. Jo pakraštėlis neišreikštas, užrėžtas. Angos skersmuo 19 cm, aukštis neaiškus, bet maždaug kibiro dydžio. Redukcinėje aplinkoje degtų pilkos spalvos puodų ir puodynių pakraštėliai lapo formos, su profiliavimu dangteliui. Žiestų puodynių pakraštėliai atlenkti į išorę, profiliuoti, viduje yra profiliavimas dangteliui. Dubenų pakraštėliai atlenkti į išorę, viduje dekoruoti įrėžtomis bangelėmis, žaliai glazūruoti. Vietinės gamybos bokalo fragmentas dengtas žalia glazūra, kito bokalo rasta tik rankenėlė, dekoruota spalvotais angobais. Baltos molio masės puodynių pakraštėliai statūs, profiliuoti, dengti ruda, žalia glazūra, peteliai dekoruoti horizontaliomis linijomis, tinkleliu. Ąsotėlio sienelės dekoruotos žiedeliais, šakelėmis ir koncentrinėmis linijomis. Tai importiniai dirbiniai. Išskirtinis radinys yra lipdyta keraminė rašalinė, dekoruota augalų puokštėmis ir taškeliais, geltonai glazūruota. Jos viršuje yra 3 skylutės plunksnoms ir viena didesnė rašalui (6 pav.). Radiniai datuojami XVII a. Preparuojant šiuos užpylimus rasta beveik 500 vienetų radinių.

6 pav. Rašalinė. V. Trečiokienės pieš.
Fig. 6. An inkwell.

2011 m. tyrinėjimų metu gauta informacija apie sklypo užstatymo raidą, aptikta Kauno senamiestyje iki šiol nerastų radinių.

Rotušės Sq. 13

In 2011, the excavation, begun in 2010, of Rotušės Sq. 13 in Kaunas Old Town was continued. During it, a basement was dug under the building's NE room. The remains of the foundations of 17th–18th-century buildings that stood in possession were recorded in the foundation of the building's W façade. The cultural layers survived only fragmentally, but they contained stove tiles and household pottery dating to the second half of 16th – early 17th centuries (Fig. 1).

56 m^2 were excavated inside the room in digging the basement. A pit for constructing a masonry basement was initially dug at this site, but after the plans changed, it was backfilled. The mixed soil layers contained sherds of traditional ceramic pots dating to the late 15th century, 'pot-shaped' (*Topfkachel*) and niche (*Nischenkacheln*) stove tile fragments (Figs. 2, 3), and part of a 'crest' stove tile (*Bekrönungskachel*) (Fig. 4) as well as traditional and reduction ceramics. Part of a stoneware mug decorated with Adam and Eve (Fig. 5) was an exceptional find. These finds date to the first half of the 16th century.

Panel stove tile (*Blattkachel*) fragments, household pottery dating to the late 16th–17th, and a ceramic inkwell (Fig. 6) were also found in the higher layers of rubble and fill dirt.

Kęstutis Šeškevičius

Sklypas šalia Perkūno namo

2011 m. liepos–rugpjūčio mėnesiais Kauno senamiesčio 8 kvartale, gimnazijos kiemo sklype tarp gimnazijos pastato (UK 22368) ir Perkūno namo (UK 816) senamiesčio 8 kvartalo P krašte vykdyti archeologiniai tyrimai. Jų metu buvo iškastos 2 bendro 19 m^2 ploto perkasos (A ir B). Buvo tiriama visa užstatoma teritorija, kurioje bus klojami inžineriniai tinklai. Perkasų vietas lėmė projektinė užduotis bei XX a. II pusėje klotų inžinerinių komunikacijų tinklai – B perkasos V šlaitas rėmėsi į šiluminės trasos griovį, tarp A ir B perkasų paklota dujotiekio trasa. Taip pat B perkasos vietos parinkimą sąlygojo ankstesnių 1994–1997 m. tyrimų rezultatai – greta šios perkasos R pusėje buvusi 1994 m. tyrimų perkasa III.

Detaliau kiemo teritorija šioje dalyje tyrinėta 1986 (klota šiluminė trasa), 1994 bei 2007 m. (tyrinėta greta esanti naujo gimnazijos priestato vieta). Dar 1994 m. tyrimais nustatyta, kad mūrinis pastatas, kuriame įrengtas 2007 m. tyrinėtas rūsys, buvo pastatytas galu į T. Daugirdo gatvę, tolyn į sklypo gilumą (t. y. orientuotas beveik R–V kryptimi). Rūsio pamatas tęsėsi 23,5 m, o pastato PR kampe buvo įrengta hipokausto tipo krosnis. Išilgai prie pamato Š–ŠR pusėje tęsėsi Santakos gatvė, kuri pro Perkūno namą kirto dabartinę Aleksoto gatvę. Ties rūsiu gatvė buvusi apie 5,5 m pločio. 2007 m. tyrimų metu buvo atkasta rūsio V dalis, tačiau tyrinėta tik ta jo dalis, kuri patenka į užstatomą zoną, nes užsakovas nepageidavo atidengti visą rūsį.